

רות היא חברה נאמנה

רות פרקים א' עד ד'

נעמי, אלמנה שגרה במואב, החליטה לחזור למוולדתה, ארץ ישראל. שתי כלותיה המואביות, רות וערפה, יצאו אתה למסע.

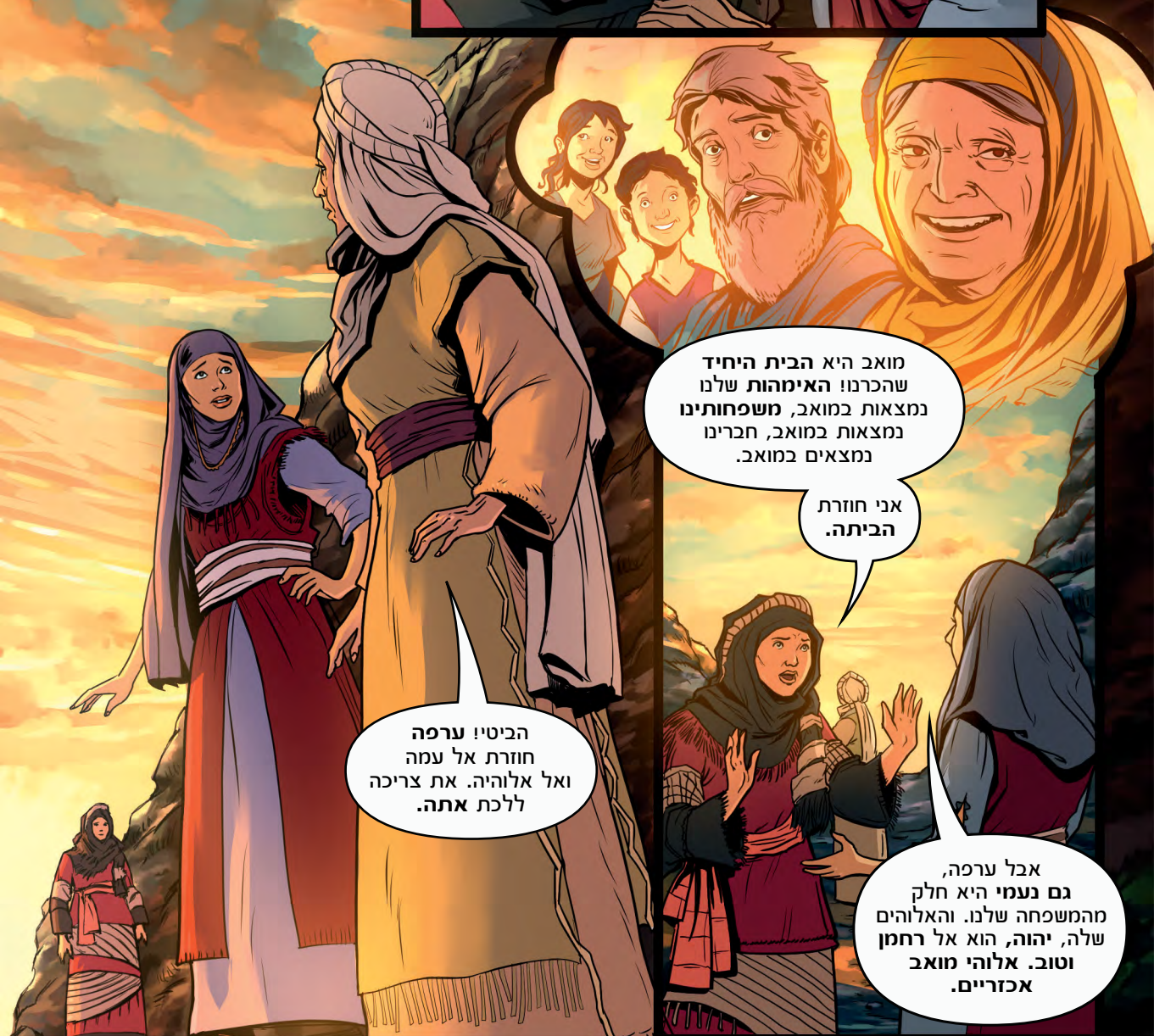
אחרי זמן מה עצרה נעמי ופנתה אל רות וערפה.

בנתיי, הבעלים שלכן מתו. אתן צריכות למצוא לכן בעלים חדשים בארץ מולדתכן, מואב. חזרו אל האימהות שלכן ואל בתיכן.

רות,
אני לא רוצה
לעזוב, אבל נעמי
צודקת.

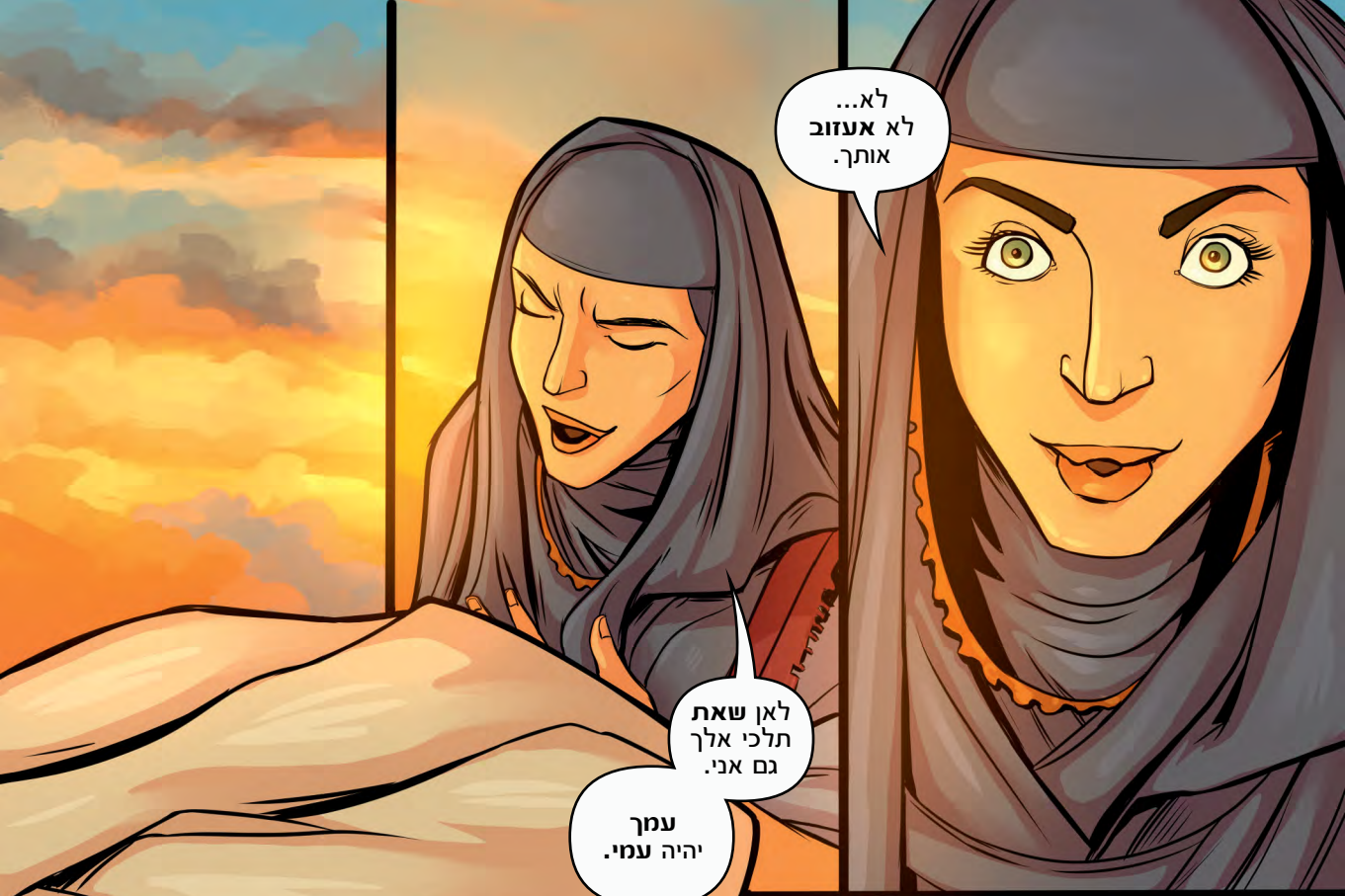

מואב היא הבית היחיד
שהכרנו! האימהות שלנו
נמצאות במואב, משפחותינו
נמצאות במואב, חברינו
נמצאים במואב.

אני חוזרת
הביתה.

הביטי! ערפה
חוזרת אל עמה
ואל אלוהיה. את צריכה
ללכת אתה.

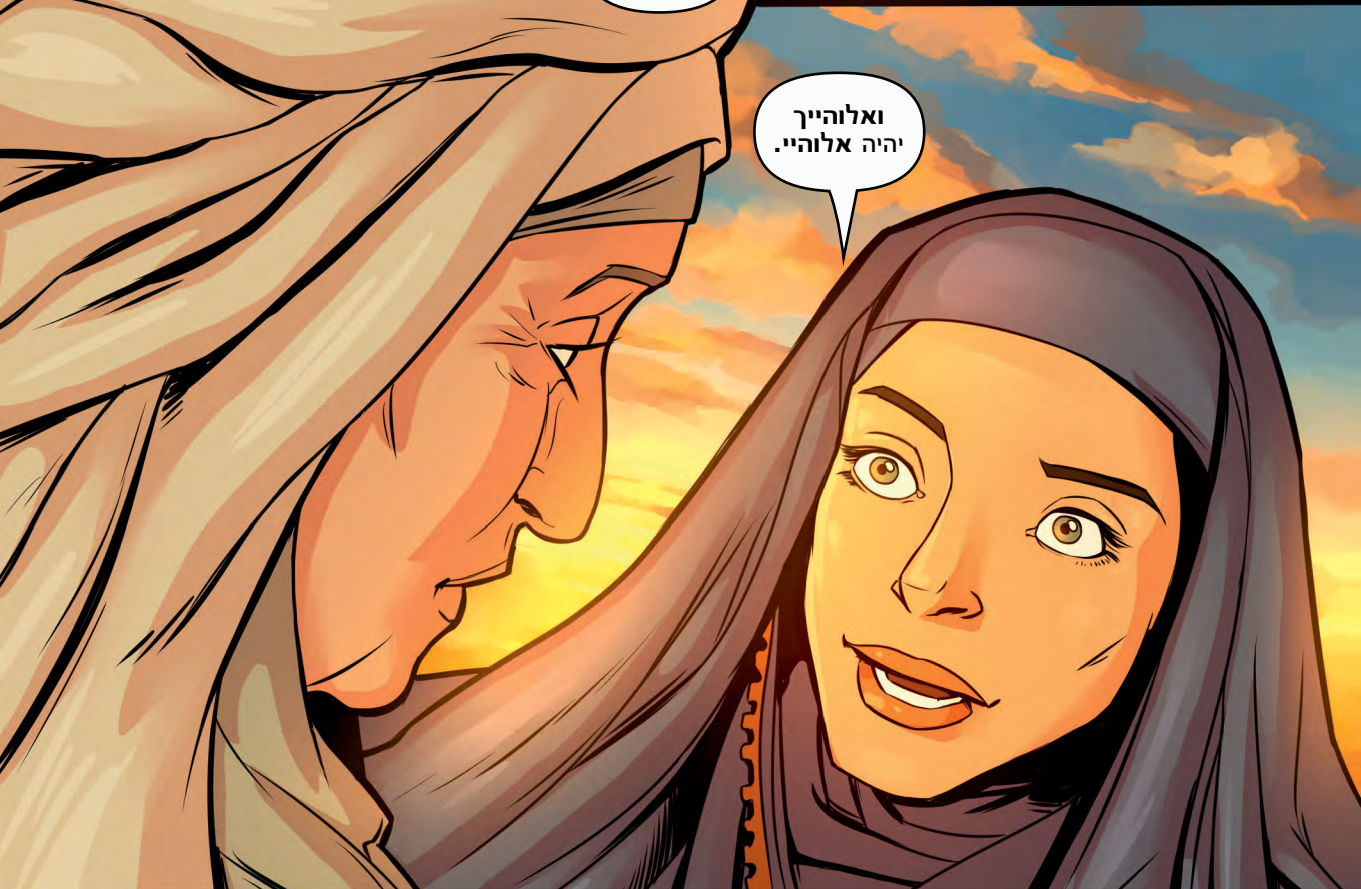
אבל ערפה,
גם נעמי היא חלק
מהמשפחה שלנו. והאלוהים
שלה, יהוה, הוא אל רחמן
וטוב. אלוהי מואב
אכזריים.

...לא
לא אעזוב
אותך.

לאן שאת
תלכי אלך
גם אני.

עמר
יהיה עמי.

ואלוהיך
יהיה אלוהיי.

בשוכן לארץ ישראל אספה רות מזון
עבירה ועבור נעמי כאשר ליקטה
שעורים בשדותיו של איש ששמו עובד.

מי הבחורה
הזאת?

היא חזרה עם
נעמי ממואב. היא
לא נחה מאז שהגיעה
לכאן הבוקר.

שיהיה יברך אותך, רות.
כולם בעיר יודעים שאת
אשת חיל.

בועז התחתן עם רות, ונולד להם בן ששמו עובד.
נכדו של עובד נעשה למלך מפורסם בישראל. האם אתה
יודע מיהו? (קרא רות ד': 22).

מה אנו לומדים מהסיפור?

כיצד רות גילתה אהבה נאמנה כלפי נעמי?
רמז: רות א': 14, 16, 17; ב': 11, 12.
כיצד גילה יהוה אהבה נאמנה כלפי רות
ונעמי?
רמז: רות ד': 13-15.
כיצד אתה תוכל לגלות אהבה נאמנה
כלפי חבריך?
רמז: משלי י"ז: 17; י"ח: 24.

